

[Undervisnings- og forskningsministeren]

og andre undervisningsmidler der anvendes i undervisningen på skolerne. Det er skolenævnet på den enkelte skole, der efter indstilling fra lærerrådet godkender, hvilke undervisningsmidler skolen må benytte.

Jeg nærer fuld tillid til skolenævnenes dømmekraft på dette område. Danske forældre er dybt bekymrede over udbredelsen af hash og andre stoffer blandt unge. Jeg er sikker på, at forældrerepræsentanterne i skolenævnet vil holde et vågent øje med, hvorledes børnene påvirkes.

Spm. nr. S 650

Til *kulturministeren* (8/3 89) af:

Behnke (FP):

»Hvilket provenu forventer ministeren at det kan indbringe staten at sælge alle kopiværker på danske museer?«

Begrundelse

I dag belaster statens indenlandske gæld skatteyderne med renteudgifter på brutto 35 mia. kr. om året.

Det er nærliggende, at staten så sælger ud af sine aktiver for at nedbringe gælden.

Da der næppe er politisk flertal for egentligt salg af statens kunstsamlinger, vil spørgeren gerne have ministerens vurdering af, hvad kopiværker isoleret vil kunne indbringe staten af ekstra indtægt.

Svar (15/3 89):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Staten ejer alene de samlinger, der tilhører de statslige museer, hvilke er følgende under Kulturministeriet: Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst, Tøjhusmuseet, Den Hirschsprungeske Samling, Det Danske Filmmuseum og Ordrupgaardsamlingen, og følgende under andre ministerier: Zoologisk Museum, Geologisk Museum, Botanisk Museum, Medicinsk-Historisk Museum, Dansk Post- og Telegrafmuseum, Jernbanemuseet, Jagt- og Skovbrugsmuseet samt Landbrugsmuseet Gl. Estrup.

Disse museers samlinger kan rumme, hvad der kan betragtes som flere eksemplarer af f.eks. samme genstandstype, men det må i denne forbindelse tages i betragtning, at det – såvel

ud fra et museumsfagligt og forskningsmæssigt synspunkt som ud fra hensynet til museernes udadvendte formidlingsvirksomhed – er af væsentlig betydning at anlægge og opretholde bredt repræsentative samlinger.

Det er et fundamentalt princip inden for dansk museumsvesen, at en genstand, der en gang er indgået i en museumssamling, ikke kan udskilles igen. Dette princip blev lovfæstet ved museumsloven af 1984 for så vidt angår de samlinger, der tilhører statslige museer under Kulturministeriet (lovens § 5, stk. 1), og de samlinger, der tilhører museer, der modtager statstilskud i henhold til museumsloven (lovens § 11, stk. 1, 6)). Dog er der indføjjet hjemmel til, at kulturministeren i særlige tilfælde kan give tilladelse til udskillelse.

For så vidt angår kopiværker forstået som dubletter er disse i bemærkningerne til museumslovens § 5, stk. 1, netop nævnt som eksempel på, at det kunne være rimeligt, at kulturministeren gav tilladelse til udskillelse, når der i øvrigt foreligger en museumsfaglig begrundelse, f.eks. en byttesituation.

Jeg finder, at det fortsat må være museumspolitiske hensyn, der bestemmer, i hvilket omfang udskillelse kan finde sted, og jeg må afvise udskillelse i form af salg og ud fra den økonomiske begrundelse, der er anført af spørgeren.

Det er ikke muligt uden at iværksætte en mere detaljeret undersøgelse at foretage en vurdering af, hvad det kan indbringe staten at sælge alle kopiværker (dubletter), der findes i de statslige samlinger. Det er dog mit umiddelbare indtryk, at det ikke vil kunne indbringe større beløb.

Spm. nr. S 652

Til *trafikministeren* (8/3 89) af:

Behnke (FP):

»Er det korrekt, som oplyst af skibsreder Mac-Kinney Møller, at den projekterede Storebæltsbro er 8 m for lav?«

Begrundelse

I Fyns Amts Avis fra den 21. februar d.å. bringes der på side 2 en artikel, hvoraf det fremgår, at skibsreder Mac-Kinney Møller har påpeget det forkerte ved, at den projekterede Storebæltsbro kun skal have en gennemsejlingshøjde på 18 m. Skibsrederen sammenligner